

ПЛАТФОРМА 4
«ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ І ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ»

*Василик І.І., асистент,
Сікора О.М., студентка,*

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

**СИСТЕМА ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІТИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ**

В загальному механізмі стратегії сталого розвитку регіону, прийнято виділяти такі напрями його розвитку, як: правові, організаційні, фінансові, економіко-інноваційні, соціальні, екологічні та інформаційні [1]. Основне місце серед них займають нормативно-правове та інституційне забезпечення сталого розвитку. Для більшості регіонів України властивий низький рівень стимулювання сталого розвитку регіону. Однією з найвагоміших причин такого стану є недостатність інституційного забезпечення сталого розвитку регіону.

Під інституційним забезпеченням стимулювання сталого розвитку регіону слід вважати цілеспрямований систематичний вплив державних органів влади, спрямований на забезпечення високих соціальних, економічних та екологічних стандартів існування населення. Цей вплив полягає у використанні нормативно-правової бази та інформаційної бази, а також використовує програмно-технічні комплекси з управління даними [2].

З точки зору стимулювання сталого розвитку регіону, «інституції» - це норми, традиції, звичаї поведінки в суспільстві, які забезпечують його поступальний розвиток. Натомість, «інститути» – це закріплення норм і звичаїв у вигляді законів, організацій, установ, що впливають на стан соціоеколого-економічної (СЕЕ) рівноваги в умовах стимулювання сталого розвитку регіону.

Проблема сталого розвитку є надзвичайно динамічною, комплексною, вона потребує постійного вдосконалення взаємодії суб'єктів державного

управління, що можливо лише за його належного інформаційно-аналітичного забезпечення, яке передбачає скоординовану діяльність суб'єктів інформаційного процесу щодо визначення змісту, обсягів, якості інформації, необхідної для забезпечення сталого розвитку, а також заходів із раціональної організації процесів збирання, систематизації, накопичення та оброблення цієї інформації шляхом застосування різноманітних методів, методик і технічних засобів. Ця діяльність здійснюється у внутрішньому й зовнішньому середовищі та базується на результатах моніторингів сталого розвитку і власній інформації суб'єктів державної політики щодо сталого розвитку, яка збирається й обробляється в рамках повноважень відповідних державних органів, а також спільній інформації, що формується в результаті комунікації таких суб'єктів із зовнішнім середовищем та між собою.

Загалом система інформаційно-аналітичного забезпечення політики сталого розвитку включає такі основні структурні елементи:

- відповідні масиви статистичної інформації;
- джерела отримання цих даних і схеми потоків інформації;
- засоби обліку, зберігання і переробки інформації;
- канали зв'язку і передачі інформації;
- персонал, який забезпечує функціонування системи.

Орієнтація на передбачення (прогнозування), завчасне виявлення тенденцій сталого розвитку зумовлює потребу застосування різних аналітичних методів опрацювання інформації: порівняльного, ситуаційного, SWOT- і PEST-аналізу, аналізу ризиків, проведення аналітичних досліджень, оцінки загроз та ризиків тощо. Управління інформацією має забезпечувати необхідну підтримку спільної управлінської діяльності суб'єктів політики сталого розвитку, яка потребує відповідної координації та адміністрування процесу створення й функціонування системи інформаційно-аналітичного забезпечення політики сталого розвитку.

Загалом завдання щодо вдосконалення системи інформаційно-аналітичного забезпечення політики сталого розвитку є досить складним. З

метою його виконання доцільно створити групу експертів, до якої включити вітчизняних та зарубіжних фахівців з економічної, екологічної, соціальної галузей та державного управління для проведення аналізу й оцінки всього спектра інформації щодо політики сталого розвитку. Основними завданнями групи експертів мають стати: визначення мети спільної аналітичної діяльності; проведення аналізу відомчих масивів інформації; визначення інформації, яку кожен суб'єкт може збирати, виробляти, зберігати; класифікація та формалізація інформації.

Тоді політика сталого розвитку буде ефективною за таких умов: якщо всі суб'єкти, які беруть участь у цьому процесі, використовують погоджені стандартизовані шаблони реєстрації інформації; опрацювання концепції інформаційного співробітництва, яка, зокрема, визначатиме спільні цілі та потреби в інформації, механізми обміну нею та спільного аналізу; розроблення механізму обміну інформацією і спільної аналітичної діяльності.

Формування стратегії сталого розвитку передбачає реалізацію цілісної системи принципів управлінської діяльності. При цьому засадничим, системотворчим принципом є принцип цілісності, який наголошує на необхідності цілісного, комплексного підходу до розв'язання екологічних, соціальних та економічних проблем.

Список використаних джерел:

1. Трегобчук В. М. Концепція сталого розвитку для України / В. М. Трегобчук // Вісник Національної академії наук України : [загальнонаук. та громадсько-політичний журнал]. – 2002. – № 2. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/portal/All/herald/2002-02/7.htm>.

2. Генціаж Я. Інституційні механізми регіонального розвитку України: шлях до майбутнього / Я. Генціаж, М. Гнидюк // Збірник наукових праць УАДУ. – К. : Вид-во УАДУ, 2002. – Вип. 2. - Ч. 1. – С. 66-73.